

teren af Fattighjælp. Hjælpen skal, saaledes som Lovforslaget nu bestemmer, fastsættes efter et Skøn, og dette skal træffes af den bevillende Myndighed, nemlig Kommunalbestyrelserne. Endvidere kan man sige, at Lovforslagets Bestemmelser til en vis Grad ere af midlertidig Art. Der er i alt Fald en Bestemmelse om, at Loven skal underkastes en Revision senest i Rigsdagssamlingen 1916—17, og inden den Tid vil Ministeriet — som i Gaar udtalt af den højtærede Konseilspræsident — have underkastet alle Spørgsmaal vedrørende Børneforsørgelse, enten der er Tale om Børn, fødte i eller udenfor Ægteskab, eller der er Tale om, at Forsørgelsen skal ordnes gennem Understøttelses- eller gennem Forsikringsprincippet, en samlet Overvejelse, og til den Tid vil altsaa Rigsdagen have Materialet til at tage Beslutning om, hvorvidt Loven skal vedblive at gælde, eller om den skal forandres. Af disse Hensyn stemmer jeg for Lovforslaget og tilraader ærede Medlemmer at gøre ligesaa.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Medens man i Gaar og for Resten ogsaa i Dag fra alle Sider har været enig om det foreliggende Lovforslag i den Affattelse, som det nu har faaet ved anden Behandling, har man i Dag rejst Spørgsmaal af forskellig Art, der ganske vist kunne siges at staa i Forbindelse med Lovforslaget, men hvorom der ikke her kan træffes nogen endelig Afgørelse. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Munch) har rejst Spørgsmaalet om, hvorvidt Hjælpekasseloven berøres ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag. Dertil vil jeg svare, at jeg selvfølgelig gaar ud fra, at Hjælpekasserne efter dette Lovforslags Vedtagelse ville faa Brug for færre Penge end hidtil, thi er der noget Sted, hvor Hjælpekasserne have haft og med Rette have haft Opmærksomheden henvendt paa at yde Hjælp, er det i saadanne Tilfælde, hvor Børn, der have mistet enten Fader eller Moder, trænge til øjeblikkelig Hjælp. Det staar mig derfor klart, at denne Lov vil tage ind under sig mange af dem, der tidligere ere tyede til Hjælpekasserne og der have modtaget betydelig Hjælp.

Det ærede Medlem mindede mig om de Udtalelser, jeg fremkom med under Behandlingen af Hjælpekasseloven i 1907. Jeg vedkender mig fuldt ud de Udtalelser, jeg der fremkom med, og som gik ud paa, at Maalet for vor humane Lovgivning maatte være i størst mulig Udstrækning

at komme bort fra det tvungne offentlige Fattigvæsen og gøre det frie Fattigvæsen til Hovedregel. Og af Hensyn til dette Øjemed have vi vedtaget en hel Række humane Love, saasom Sygekasselovgivningen, Forsikringslovgivningen, Alderdomsforsørgelseslovgivningen og i det hele taget alle de humane Bestemmelser som i en Række af Aar ere gennemførte her med det Formaal at hjælpe værdige trængende til at undgaa at falde ind under det offentlige Fattigvæsen. Det foreliggende Lovforslag burde være det ærede Medlem et Vidnesbyrd om, at jeg som Konseilspræsident har fastholdt den Tankegang, som jeg gjorde mig til Talsmand for i 1907 ved Behandlingen af Hjælpekasseloven, idet nærværende Lovforslag er et betydningsfuldt Led i denne Kæde af human Lovgivning. Det ærede Medlem behøver derfor ikke at ytre nogen som helst Tvivl om, hvor jeg staar, og jeg forstaar ikke, at han her tager Anledning til at ytre nogen Tvivl, thi dertil er der ikke nogen Grund.

Naar det ærede Medlem (P. Munch) endvidere kommer ind paa sit Yndlings-tema i Overensstemmelse med det Cirkulære, han i sin Tid har udstedt, om Betimeligheden af, at Fattiglemmer lukkes ud af Fattigvæsenet og føres over til Hjælpekasserne, maa jeg sige, at det sikkert ikke har været Meningen med Hjælpekasseloven, thi ved denne Lovs Vedtagelse og Gennemførelse skete der i Princippet ikke nogen Ændring i de Regler, der gælde for de saakaldte frie Fattigkasser eller de fattiges Kasser, som det hedder i Lovsproget. Princippet med Hensyn til de tidligere saakaldte frie Fattigkasser var det samme, som gik over i Hjælpekasseloven, nemlig at støtte værdige trængende for at holde dem ude fra det offentlige Fattigvæsen. Men de frie Fattigkasser savnede Midler. Grundlaget for Valget af Bestyrelsen for disse Kasser er ogsaa noget ændret. Forskellen mellem de to Slags Kasser er den, at Kredsen af dem, der kunne stemme til Hjælpekasserne, er udvidet i Forhold til, hvad der gjaldt for de frie Fattigkasser. Men Meningen med Hjælpekasserne er selvfølgelig ikke at give Folk varig Understøttelse; disse Kasser skulle ikke være Forsørgelseskasser. § 4 i Hjælpekasseloven udtaler tydeligt, at Hjælpekassernes Opgave er at støtte værdige trængende, som have fast Ophold indenfor vedkommende Kasses Omraade og ikke nyde Fattigunderstøttelse. Det vilde derfor se lidt løjerligt